

عنوان مقاله:

بررسی رابطه میان سرمایه انسانی، عوامل مدیریتی، اندازه و عمر شرکت در سطح نوآوری شرکتها: مورد مطالعاتی شرکتهای تبلیغاتی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی نوآوری در مدیریت کسب و کار و اقتصاد (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عباسعلی رستگار - دانشیار دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اداری، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

سیدامیر موسوی میرکلایی - دانشجوی دکتری مدیریت رفتاری، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اداری، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

خلاصه مقاله:

در کشورهای مختلف جهان سرمایه گذاری گسترده ای روی مباحث مرتبط با نوآوری انجام شده است. نوآوری نقش مهمی در بقاء شرکتها ایفاء می کند و به عنوان کاربرد تجاری دانش جدید و تحقق ایده ها تعریف و به عنوان محرک کلیدی رشد و بهره وری شرکت شناخته میشود. در این مقاله تلاش شده است تا با جمع بندی عوامل و گروه بندی آنها در سه حوزه مختلف، بتوان مدل جدید برای سنجش توان شرکتها برای نوآوری ایجاد نمود. با بررسی متغیرهای شناخته شده تحقیق و تبیین علل اثرگذاری آنها بر نوآوری، مبنای نظری تحقیق بیان میشود. روش انجام این تحقیق، روش توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری تحقیق شامل کارمندان سه شرکت تبلیغاتی در تهران به تعداد 281 نفر بوده اند که حجم نمونه 163 نفری تعیین شده و پرسشنامه تحقیق در اختیار آنها قرار گرفت. از تحلیل عاملی تأییدی برای بررسی مدل و مدلسازی معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار لیزرل برای تجزیه و تحلیل داده ها و شناسایی ضرایب رگرسیونی انجام شد. با بررسی مدل تحقیق، همه فرضیه های تحقیق مورد پذیرش قرار گرفته، همچنین چون همه ضرایب مسیر اعداد مثبتی شده اند پس میتوان گفت که خصوصیات شغلی، خصوصیات فردی، عمر شرکت، اندازه شرکت، پاداش و پشتیبانی مدیران ارشد به عنوان متغیرهای مستقل بر سطح نوآوری در شرکت دارای تأثیر مستقیم، مثبت و معناداری میباشند. پیشنهاد میشود که شرکتها با ایجاد محیط امن شغلی و افزایش سطح رفاهی کارکنان تأثیر مثبتی بر سطح نوآوری داشته باشند.

کلمات کلیدی:

سرمایه انسانی، عوامل مدیریتی، نوآوری، سازمان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1121205>

